

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A háromszáz wattos juss**

1. A háromszáz wattos juss

kis Ferenc

Alinda combjaiban úgy sajogtak az izmok, mint két túlforrósodott dinamókábel, miközben egymaga hajtotta a saját és a nagymamája pedálját is. Az Őrszem-3 fagyos optikája vörösen vibrált felettük, mintha csak azon tűnődne, vajon ez a hirtelen túlteljesítés büntetést vagy extra szintetikus masszaadagot érdemel-e. A kolónia szigorú napirendje nem ismert kegyelmet: aki nem teker, az nem fogyaszt, sőt, végső soron cserealkatrésszé válik a rendszerben.

- Hagyd, kislányom... - nyögte a nagymama rekedten, próbálva visszanyerni a légzését, miközben a számláló veszettül pörgött. - A régiek azt mondták, a napfény örökösei vagyunk. De szerintem a napfény lemondott az örökségéről.

- Inkább a pedálok rabszolgái, mama - morogta Alinda szorított fogakkal, miközben a wattmérő mutatója a piros zóna szélén táncolt. - Ha L656 igazat mondott a felszíni fényhez való emberi jogról, akkor a jussunk jelenleg nettó háromszáz watt óránként. És ha nem tekerem ki a belemet is, az Őrszem még ezt a nyomorult hőt is lekapcsolja a fülkénkben.

János a szomszédos padnál épp ekkor pillantott fel, arca halálsápadt volt a félelemtől. Rettegett, hogy ha Alinda összeomlik a kettős terhelés alatt, mindhármukra a fagyos értékelés vár. Az Őrszem-3 azonban egyelőre csak halk berregéssel rögzítette a szokatlan kapacitásnövekedést.